

**UCHWAŁA NR XXXVII/249/2021
RADY POWIATU KARKONOSKIEGO**

z dnia 28 października 2021 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi na
uchwałę Rady Powiatu wraz z odpowiedzią na skargę**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920 z późn. zm.) w zw. z art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), Rada Powiatu Karkonoskiego uchwala co następuje:

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę z dnia 10 sierpnia 2021 r. (data wpływu: 30 września 2021 r.), dotyczącą zaskarżenia uchwały Rady Powiatu Jeleniogórskiego nr XXIII/164/2020 z dnia 02.12.2020 r. w sprawie organizacji publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Staroście Karkonoskiemu, jak i upoważnia się Starostę Karkonoskiego do przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę i do dalszego działania w sprawie, o której mowa w §1 w tym do udzielania pełnomocnictw procesowych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady
Powiatu

Leszek Supierz

Załącznik do uchwały Nr XXXVII/250/2021
Rady Powiatu Karkonoskiego
z dnia 28 października 2021 r.

odpowiedź na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu

Jelenia Góra, dnia 28 października 2021 r.
Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja 78-79
50-126 Wrocław

Organ: Rada Powiatu Karkonoskiego

ul. Kochanowskiego 10
58-500 Jelenia Góra

Skarżący: 1. Justyna Ochtoń - Kozina prowadząca działalność gospodarczą pod firmą PPTHU L&D, NIP 6112459899, Ściegny 58a, 58-535 Miłków

2. Marek Wolak prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Mark_Tour Marek Wolak, NIP 6112430602, ul. Jeleniogórska 22/10, 58-530 Kowary

3. Jan Szymczak prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Szymczak Jan Amor, NIP 6111112679, ul. Wojska Polskiego 3/18, 58-500 Jelenia Góra

4. Regioobus Sp. z o.o. z siedzibą w Łomnicy KRS 0000633755, działająca przez prezesa zarządu Karolinę Nicińską ul. Poprzeczna 1a, 58-531 Łomnica

5. Krzysztof Przybylak prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe KAROLUS-TRAVEL Krzysztof Przybylak NIP 6111013084, ul. Bielarska 21b, 58-530 Kowary

6. Tadeusz Kalupa prowadzący działalność gospodarczą pod firmą VIP Travel Tadeusz Kalupa, NIP 6112473416, ul. Konstytucji 3 Maja 22b, 58-540 Karpacz

7. Andrzej Chorąży prowadzący działalność gospodarczą pod firmą PTU BUS-TRANS Andrzej Chorąży, NIP 6111718034 ul. Wojska Polskiego 11, 58-520 Janowice Wielkie

8. Grzegorz Kościelniak prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Transport Drogowy LOLEX Trans Grzegorz Kościelniak, NIP 6112396302, ul. Skalna 66, 58-540 Karpacz

9. Marek Woźniak prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Marek Woźniak Partner Tour Transport Osobowy, NIP 6111278606, ul. Witosa 6, 58-530 Kowary.

reprezentowani przez:

adw. Martę Kawecką
ul. Grabarska 1, Pegaz bud. B
50-079 Wrocław

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Działając w imieniu Organu, w odpowiedzi na skargę datowaną na dzień 10 sierpnia 2021 r., a doręczoną dnia 30 września 2021 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Powiatu Jeleniogórskiego nr XXIII/164/2020 z dnia 02.12.2020 r. w sprawie organizacji publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu, przesyłam w załączeniu kompletne i uporządkowane akta przedmiotowej sprawy, oraz wnoszę o:

1. odrzucenie skargi z dnia 10 sierpnia 2021 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Powiatu Jeleniogórskiego nr XXIII/164/2020 z dnia 02.12.2020 r. w sprawie organizacji publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu w całości.

ewentualnie wnoszę o:

2. oddalenie skargi z dnia 10 sierpnia 2021 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Powiatu Jeleniogórskiego nr XXIII/164/2020 z dnia 02.12.2020 r. w sprawie organizacji publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu w całości.

Uzasadnienie

Dnia 30 września 2021 r. do Starostwa Powiatowego w Jeleniej Górze wpłynęła skarga datowana na dzień 10 sierpnia 2021 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Powiatu Jeleniogórskiego nr XXIII/164/2020 z dnia 02.12.2020 r. w sprawie organizacji publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu.

Powyższa uchwała została zaskarżona jak się wydaje w całości z żądaniem stwierdzenia nieważności uchwały z uwagi na naruszenie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, art. 22 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, §118 w zw. z §143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej oraz §115 i §137 w zw. z §143 załącznika do tego Rozporządzenia w zw. z art. 22 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Organ podnosi, że zapisy uchwały Rady Powiatu Jeleniogórskiego nr XXIII/164/2020 z dnia 02.12.2020 r. w sprawie organizacji publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu są jego zdaniem zgodne z obowiązującymi przepisami prawa i wnosi jednocześnie o odrzucenie skargi w całości z uwagi na brak interesu prawnego strony, względnie o oddalenie skargi w całości.

a) brak umocowania do występowania w sprawie

W pierwszej kolejności Organ wskazuje, że przedmiotowa skarga została złożona przez profesjonalistę w osobie adwokat Marty Kaweckiej, która jak wynika z treści skargi działać ma jako pełnomocnik podmiotów skarżących wymienionych w treści skargi. W tym miejscu podnieść należy, że dołączone do skargi pełnomocnictwo, zdaniem Organu nie uprawnia do reprezentowania skarżących w przedmiotowej sprawie, a to uwagi na to, że z treści pełnomocnictwa wynika, że jest ono pełnomocnictwem szczególnym do reprezentowania wymienionych w nim podmiotów przed „Starostwem Powiatowym w Jeleniej Górze w sprawie decyzji o uruchomieniu i dotowaniu z funduszy FRPA Powiatowej Komunikacji Karkonoskiej”. Tym samym nie można uznać, aby powyższe pełnomocnictwo upoważniało adwokat Martę Kawecką do reprezentowania poszczególnych podmiotów w sprawie zaskarżenia uchwały rady powiatu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co zdaniem Organu stanowi brak formalny jak i istotną przeszkodę do skutecznego wniesienia przedmiotowej skargi przez skarżących.

b) uzasadnienie do żądania odrzucenia skargi, brak interesu prawnego skarżących

W tym miejscu należy wyjaśnić, że Powiat Karkonoski złożył do Wojewody Dolnośląskiego wniosek o dofinansowanie nowych linii komunikacyjnych, w trybie ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. poz. 1123 z późn. zm.). Wniosek ten został pozytywnie rozpatrzony i Powiat Karkonoski otrzymał dopłatę z funduszu. W celu podpisania umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego konieczne było podjęcie kwestionowanej przez skarżących uchwały rady powiatu wydanej w oparciu o art. 22 ust. 2 w/w ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej. W ocenie Organu skarżący nie mają interesu prawnego w zaskarżeniu powyższej uchwały. Kwestionowana uchwała była warunkiem koniecznym do uzyskania dopłaty ze środków funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej. Z uwagi na brak szczegółowego uzasadnienia skargi, utrudnione jest ujawnienie interesu prawnego skarżących w przedmiocie zaskarżenia uchwały, niemniej wydaje się, że skarżący świadczyć mają usługi przewozowe jako prywatni przewoźnicy, a podjęcie zaskarżonej uchwały powodować ma, że skarżący bezpodstawnie pozbawieni są możliwości skorzystania z przysługującego im prawa zawarcia umowy na świadczenie usług w transporcie drogowym na podstawie art. 19 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Niemniej zdaniem Organu skarżący nie wskazali rzeczywistego przepisu, którym uchwała narusza ich prawa lub obowiązki, a w szczególności nie wskazali stanu faktycznego, który by na te prawa lub obowiązki wskazywał, skoro zaskarżana uchwała nie ingeruje w żaden sposób w możliwość realizacji praw przewoźników na podstawie art. 19 ustawy, a tym bardziej w sytuacji, gdy podjęta uchwała została oparta w szczególności na art. 22 w/w ustawy, co skutkuje tym, że nie można stawiać zarzutu bezprawności działania Organu skoro działa w granicach prawa. Stąd też skarżący nie wykazali się konkretnym, indywidualnym oraz aktualnym interesem prawnym wynikającym z określonej normy prawa materialnego ani nie wykazali, że interes ten został naruszony kwestionowaną uchwałą. W związku z powyższym powyższa skarga powinna zostać odrzucona w całości.

Stosownie do mogącego stanowić podstawę zaskarżenia art 87 ust. 1 z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920 z późn. zm.), każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ powiatu w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. W związku z aktualnym brzmieniem art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, na podstawie art. 53 § 2a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm., dalej jako: "p.p.s.a.") skargi na uchwały organu powiatu mogą być wnoszone w każdym czasie.

Zgodnie z art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a. sąd odrzuca skargę jeżeli interes prawny lub uprawnienie wnoszącego skargę na uchwałę lub akt, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, nie zostały naruszone stosownie do wymagań przepisu szczególnego.

W rozpoznawanej sprawie przepisem szczególnym, do którego odsyła art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a., jest art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym. Na gruncie tego ostatniego przepisu wypracowane zostało w judykaturze stanowisko, zgodnie z którym strona skarżąca musi wykazać, że zaskarżona uchwała wpływa na sferę materialnoprawną strony, pozbawiając pewnych uprawnień gwarantowanych przepisami prawa materialnego albo uniemożliwiając ich realizację za czym opowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2010 r., o sygn. akt I OSK 1016/09, czy też w wyroku z dnia 01 grudnia 2015 r., o sygn. akt II FSK 817/14.

W pojęciu interesu prawnego mogą się mieścić zarówno uprawnienia jak i obowiązki prawne. Akt dotyczy interesu prawnego konkretnej osoby wówczas, gdy rozstrzyga o prawach i obowiązkach tej osoby lub rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach innego podmiotu wpływa na prawa i obowiązki tej osoby.

W orzecznictwie prezentowany jest jednolicie pogląd, że tylko przepis prawa materialnego stanowi podstawę interesu prawnego, stwarzając dla określonego podmiotu legitymację procesową strony na co wskazano w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 lutego 2005 r., o sygn. akt OSK1012/04; z dnia 20 września 2006 r., o sygn. akt II OSK 837/05; z dnia 11 stycznia 2008 r., o sygn. akt II OSK 1828/06; z dnia 12 maja 2011 r., o sygn. akt I OSK 1043/10, czy też z dnia 10 czerwca 2011 r., o sygn. akt II OSK 1059/10. Cechami interesu prawnego jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny, sprawdzalny obiektywnie, jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących podstawą zastosowania przepisu prawa materialnego.

W niniejszej sprawie nie można stwierdzić, aby zaskarżona uchwała, w przedmiocie wyrażenia zgody na zawarcie umów o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na wyszczególnionych w tej uchwale liniach komunikacyjnych w jakimkolwiek stopniu pozbawiała lub uniemożliwiała realizację dotychczasowych uprawnień skarżących do świadczenia usług przewozowych, gwarantowanych przepisami prawa. Zdaniem Organu oczywistym jest, że skarżący w dalszym ciągu normalnie prowadzą swoją działalność i wożą mieszkańców na terenie powiatu, przy czym nie wykazali w żaden sposób, aby mogło być inaczej. Dostrzec należy, że zaskarżona uchwała nie rozstrzyga o prawach czy obowiązkach jakiegokolwiek podmiotu, wyraża jedynie ogólnie zgodę na zawarcie przez Powiat Karkonoski umów o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w ramach powiatowych przewozów pasażerskich. Zgoda taka jest wymagana na podstawie art. 22 ust. 2 cytowanej ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej jedynie w celu realizacji dopłat z tego funduszu, które zostały Powiatowi Karkonoskiemu przyznane na dofinansowanie konkretnych linii komunikacyjnych, objętych wnioskiem o dopłaty. Sporna uchwała, wbrew przekonaniu skarżących, w ogóle nie determinuje trybu wyboru operatora oraz podmiotu z jakim może być zawarta umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w rozumieniu u.p.t.z.

Podsumowując, Organ nie stwierdza żadnego przepisu prawa, który uzasadniałby i uprawniał skarżących do skutecznego zaskarżenia przedmiotowej uchwały, a co za tym idzie do sprzeciwiania się zgodzie organu stanowiącego na zawieranie przez Powiat umów o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na wskazanych w zaskarżonej uchwale liniach komunikacyjnych, w związku z czym przedmiotowa skarga podlegać powinna odrzuceniu w całości na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a.

c) opis stanu faktycznego

W dniu 19 listopada 2020 r. Zarząd Powiatu Karkonoskiego złożył w imieniu Powiatu Karkonoskiego wniosek o objęcie w 2021 roku dopłatą zadań własnych organizatora w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej. Planowane było uruchomienie następujących linii komunikacyjnych:

- 1) Mysłakowice - Kowary – Karpacz,
- 2) Dziwiszów - Chrośnica – Radomierz,
- 3) Radomierz - Janowice Wielkie – Kowary,
- 4) Mysłakowice – Kowary,
- 5) Podgórzyn - Miłków – Karpacz,
- 6) Kowary - Miłków – Podgórzyn,
- 7) Karpacz - Podgórzyn - Szklarska Poręba,
- 8) Wojcieszyce – Piechowice,
- 9) Piechowice - Szklarska Poręba,
- 10) Kowary - Janowice Wielkie - Radomierz,

11) Piechowice - Wojcieszycy.

Realizacja przewozów obejmuje okres od stycznia - grudnia 2021 roku.

Wniosek powyższy został rozpatrzony pozytywnie i dnia 28 grudnia 2020 r. pomiędzy Powiatem Karkonoskim (Jeleniogórskim), a Wojewodą Dolnośląskim zawarta została umowa o dopłatę w formie dofinansowania zadań własnych organizatorów w zakresie przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej nr 2/FPA/2021. Umowa ta jest prawidłowo realizowana przez cały 2021 r., a podstawą jej zawarcia było udzielenie zgody zaskarżoną uchwałą.

d) odniesienie do zarzutu naruszenia art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym

Odnosząc się do zarzutów skargi podnieść należy, że nie jest prawdą sformułowanie skarżących użyte w uzasadnieniu skargi, że uchwała została podjęta w celu, by wybrany przez władzę powiatu przewoźnik realizował przewozy korzystając z dopłat z Funduszu rozwoju przewozów autobusowych, na warunkach korzystniejszych niż pozostali przewoźnicy, a to z uwagi, że celem uchwały nie jest faworyzowanie jakiegokolwiek przewoźnika tylko zadbanie o mieszkańców powiatu wykluczonych komunikacyjnie, którzy poprzez zorganizowanie autobusowego transportu publicznego przez Powiat Karkonoski mogą przemieszczać się po terenie powiatu w realizacji spraw życia codziennego, a do czego jak się okazuje skarżący przewoźnicy przez długie lata przyczynić się nie chcieli.

Niezależnie od powyższego odnosząc się wprost do stawianego przez skarżących zarzutu naruszenia art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym podnieść należy, że jest on niezasadny z uwagi na to, że ta norma nie stanowiła podstawy do podjęcia zaskarżonej uchwały w sprawie wyrażenia zgody dla Zarządu Powiatu na zawarcie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na zasadach określonych w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

Błędnym jest założenie skarżących, jakoby art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym mógł stanowić samodzielną podstawę prawną podjęcia uchwały, w tym i podstawę prawną do wyrażenia zgody Zarządowi Powiatu na zawarcie umowy z art. 22 ust. 1 o publicznym transporcie, skoro wprost z treści uchwały wynika, że art. 12 pkt 11 stanowi odesłanie do konkretnych norm prawa stanowiących o kompetencji rady powiatu do podejmowania uchwał w danej sprawie, przy czym podkreślić należy, że powyższy art. 12 pkt 11 umieszczono jako jedną z podstaw prawnych z odwołaniem do art. 8 pkt 2 oraz art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2475 z późn. zm.), art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 8), a także art. 13

i art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1123 z późn. zm.). Podnieść należy, że ustawowe zastrzeżenie określonej kompetencji dla rady powiatu nie ma ściśle określonej postaci. Dla uznania, że dana kompetencja jest zastrzeżona dla rady powiatu wystarczy ogólne wskazanie na "samorząd powiatowy" i uznanie określonej kompetencji za mieszczącą się w ramach "funkcji stanowiącej" za czym opowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 04 kwietnia 2013 r. o sygn. akt II OSK 205/13.

Tym samym nie można uznać, że umieszczenie jako jednej z podstaw prawnych art. 12 pkt 11 o samorządzie powiatowym miało stanowić samodzielną podstawę prawną do wyrażenia zgody na rzecz Zarządu Powiatu do zawarcia umowy z art. 22 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, skoro taki wniosek nie wynika z pozostałych podstaw prawnych zaskarżonej uchwały jak i z samej jej treści, a w/w art. 22 ust. 1 nie stanowił podstawy podjęcia przedmiotowej uchwały.

Podkreślić należy, że zaskarżona uchwała prawidłowo upoważnia Zarząd Powiatu do zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na zasadach określonych w art. 22 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, z uwagi na to, że takie upoważnienie wymagane jest w myśl art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, który jest podstawą prawną ujętą w uchwale, a który stanowi, że zawarcie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego wymaga uzyskania zgody organu stanowiącego właściwego organizatora. Tym samym skarżący nie może powoływać się na brak kompetencji rady powiatu do upoważnienia zarządu do zawarcia umowy na zasadach określonych w art. 22 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, skoro taki wymóg wprost wynika z art. 22 ust. 2 ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Tym samym stawiany zarzut nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistym brzmieniu uchwały i przywołanych przepisów.

e) odniesienie do zarzutu naruszenia art. 22 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej

Co do zarzutu naruszenia art. 22 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej poprzez rzekome ujęcie w treści uchwały linii komunikacyjnych, które funkcjonowały w okresie 3 miesięcy przed dniem wejścia w życie w/w ustawy, Organ podnosi, że stawiany zarzut jest nieprawidłowy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że skarżący nie wskazują w odniesieniu do jakich linii miałyby dojść do nieprawidłowości w sprzeczności do art. 22 w/w ustawy. A co więcej Organ podkreśla, że do takiego naruszenia nie doszło, a wszystkie ujęte w uchwale linie komunikacyjne nie funkcjonowały w okresie 3 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy.

Rada Powiatu Karkonoskiego wyraziła zgodę na utworzenie grupy linii komunikacyjnych w relacjach, które nie funkcjonowały nigdy, gdyż zawsze każda linia kończyła bieg w Jeleniej Górze, a dofinansowanie otrzymały linie łączące miejscowości w gminach leżących na terenie powiatu karkonoskiego.

Na 3 miesiące przed wejściem w życie ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej nie istniały linie:

- 1) Mysłakowice - Kowary – Karpacz,
- 2) Dziwiszów - Chrośnica – Radomierz,
- 3) Radomierz - Janowice Wielkie – Kowary,
- 4) Mysłakowice – Kowary,
- 5) Podgórzyn - Miłków – Karpacz,
- 6) Kowary - Miłków – Podgórzyn,
- 7) Karpacz - Podgórzyn - Szklarska Poręba,
- 8) Wojcieszycy – Piechowice,
- 9) Piechowice - Szklarska Poręba,
- 10) Kowary - Janowice Wielkie - Radomierz,
- 11) Piechowice – Wojcieszycy.

Zaznaczyć dodatkowo należy, że w świetle art. 22 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w przypadku, gdy linia komunikacyjna zostanie uzupełniona o nowe przystanki komunikacyjne lub o dodatkowe kursy w godzinach innych niż już funkcjonujące należy traktować ją jako nową linię.

Tym samym zarzut powyższy należy uznać za niezasadny.

f) odniesienie do zarzutu naruszenia §118 w zw. z §143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej oraz §115 i §137 w zw. z §143 załącznika do tego Rozporządzenia w zw. z art. 22 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym

Co do zarzutu naruszenia §118 w zw. z §143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej oraz §115 i §137 w zw. z §143 załącznika do tego Rozporządzenia w zw. z art. 22 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w zasadzie odnosi się on do podnoszonego wcześniej zarzutu dot. art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym, a tym samym tak jak powyższy zarzut jest on niezasadny.

Powołując się na dotychczasową argumentację przywołaną powyżej podnieść należy, że brak jest podstaw do uznania, że doszło do nieuprawnionego powtórzenia brzmienia ustawy w zaskarżonej uchwale, skoro skarżący nie wskazują wprost w jakim zakresie miałyby dojść do tego powtórzenia, a tym bardziej skoro sformułowanie §3 uchwały jest konieczne dla jego prawidłowego wykonania przez jej adresatów. Jak już wskazywano zaskarżona uchwała prawidłowo upoważnia Zarząd Powiatu do zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na zasadach określonych w art. 22 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, z uwagi na to, że takie upoważnienie wymagane jest w myśl art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, który stanowi, że zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, wymaga uzyskania zgody organu stanowiącego właściwego organizatora, a z kolei ust. 1 stanowi, że dopłacie ze środków Funduszu podlegają linie komunikacyjne niefunkcjonujące co najmniej 3 miesiące przed dniem wejścia w życie ustawy oraz linie, na które umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zostanie zawarta po dniu wejścia w życie ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę nie można się doszukać nieuprawnionych powtórzeń, które bezzasadnie zgłaszają skarżący, co stanowi o nieprawidłowości stawianego zarzutu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Organ wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

- odpis odpowiedzi na skargę
- kompletne i uporządkowane akta przedmiotowej sprawy

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie jest przedmiotem skargi.

Organ powiatu obowiązany jest przekazać skargę właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest uzasadnione.